I. évfolyam Celldömölk, 1905. január 29. 5. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
BÉVÁRDY GYULA
Laptulajdonos és kiadó:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön; ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemü pénzilletékek.

Legyen béke!

(b) Békeség legyen a földön és az emberekben jóakarat

Elhangzottak a szent igék, feledjük mi is a küzdelmeket, azok eseményeit, ne tegyünk szemrehányást ennek avagy annak, a miért nem küzdött egy táborban velünk, a miért más elveket hangoztatott a miénknél . . A földre leszállott a békeség angyala, kezében olajágat tartva s készen áll megérinteni a termő talajt, hogy az egyetértés, az együttműködés, a megbocsátás elvét hintse el közöttünk, Más nézeten voltunk?! Most egyek vagyunk a közügyekben Ellenségek voltunk?! Most testvérek lettünk, készek egymást megvédeni, célhoz segiteni — A békeség angyala példát mond nekünk. Egyptom földjét a Nilus öntözi, termékenyiti. Abesszinia hegyeiből elhozza a termő talajt a Nilus völgyébe, a hömpölygő áradat lerakja azt, hogy abban dús, mesés gazdag és hasznos flóra alakuljon. A nagy küzdelmek is ilyen nilusi áradat. Eszméket hoz magával a hömpölygő kuzdelem . . . A lelkünkbe, szivünkbe, akaratunkba lerakódnak azok, hogy később, a küzdelmek elmultával dús, mesés gazdag és hasznos munkásságot fejtessen ki velünk a nemes célok keresztülvitelében.

A hazának minden polgára látta a letolyt küzdelmet, látta, hogy társadalmi életünk mint lett megbénitva; mint képződtek a pártok, mik nem az embert, de az elvet szolgálták; láttuk, mint jött az egyesek szivébe az ellenfél iránti harag; mint hangzottak el a fenyegető szavak, hogy igy, — ugy lesz, eljő majd a leszámolás ideje, a mikor a kamatok kamatai sem lesznek elfelejtve.

Láttuk azután, hogy a mikor eldőlt a küzdelem, az előbbi ellenfelek mint örvendtek, hogyfellelhetik ujra a régi jó barátot, a régi testvért; hogy elmult mindaz, mi őket mindezideig ellenlábasokká tette.

Látta ezeket minden polgár és senki sem ütődött meg ezen. Most, hogy a fegyverek össze lettek mérve, a harc eldőlt, most a győztes mindenki meghatalmazottja, a ki mindnyájunk nevében, mindnyájunk céljáért működik Egy hatalmas épületet látok. Ahhoz mindenki hozott egy—egy követ, azt közösen épitették meg, ebben az épületben mindnyájunknak van otthona. e hatalmas épület: a haza. Reánk, a haza polgáraira van bizva az épület fenntartása, hazánk boldogulása. Isten és haza! Már kis gyermek korunkban e kettőt tanitották nekünk, e kettővel hatottak reánk mestereink. Még az iskolákban mondták, hogy az embereknek jóknak, igazságosaknak, megbocsátani tudóknak, becsületeseknek, az érdemeket becsülni tudóknak kell lenni. Még az iskolákban mondták, hogy saját érdekeinket, hasznunkat alá kell rendelnünk édes hazánk érdekeinek, hasznának. Az iskolákban tanultuk mindezeket. Onnét az iskolapadokból hoztuk magunkkal az Isten és a haza iránti szeretetet, ott oltották szivünkbe koronás királyunk iránti hódolatunkat, alattvalói hűségünket is. Mikor még az iskolákba jártunk, fogékony lelkünk a tüzben megedződött, hogy az életküzdelmekbe kilépve tudjunk helyesen, hazafiasan, nemesen gondolkodni; hogy lelkünk ne legyen törékeny, mint az öntött vas, sem hajlékony, mint az acél, de sokkal keményebb a vasnál,

TÁRCA

Az urak.

A szérüskert mellett elterülő tarlón magasra lobogott a csutkatüz lángja. Nyelvei megvilágitották a szélső kazalok egyik oldalát. Néha olyan borzalmasnak látszott az a világosság, mintha az egész kert égett volna. Pedig valójában ártatlan kis tüz volt az. Még arra sem való, hogy az ember kenyeret piritson vagy szalonnát süssön mellette, inkább csak arra, hogz lásson pipázni. Mert nem mindenki szeret ugy pipázni, hogy ne lássa a füstöt. A régebbi időkben voltak olyan emberek is, a kik sötétben is tudtak pipázni: de ugy látszik, már ez a fajta is kivész lassankint.

Két ember ült a tüz mellett. Jobban mondva, se nem ültek, se nem álltak, hanem kuporogtak; néha meg félkönyékre dültek és ugy pipázgattak. Tulajdonképpen azért tüzeltek, hogy pipázgassanak mellette, de ha már az ember fönn van, még az esthajnalon is, hát bizony beszélgethet is. Egy pénzbe kerül.

— Furcsa emberek ám ezek az urak! — kezdé az egyik.

Azért urak: — feleli rá a másik.

Azután megint hallgatnak. Bele köpnek a parázsba és hallgatják a sustorékolást. Majd vagy egyikük, vagy másikuk markol egy csomó csutkát és szép lassan, módjával ráteszi a tüzre. Látni lehet erről, a markolásról, hogy nem mai gyerekek, mert mindegyikük érti a tüzelést. Nem ugy dobja a csutkaszárat a tüzre, mintha az égből esett volna oda, hogy azután mindenfelé álljon véggel, hanem sorjában összefogja, ráhelyezi és kissé meg is nyomja, hogy ne lobbanjon el olyan hamar. Olykor olyan csutkaszár akad a többi közt, a melyik vizes. Ez azután mikor belekap a tüz, szinte sustorékol.

— Te Pista, beszéltél te már életedben urral?

— Hogyne beszéltem volna!

Ez kételkedik.

— Mikor?

— Mikor? Hát tudom is én mikor? Csákhogy beszéltem.

Elgondolkoznak mind a ketten. Az esthajnal pirja mindjobban elhalaványodik. A sötétség ráborul egészen a pusztára. A majorság is ugy látszik a távolból, mintha az ég aljáról hirtelen kimagasló felhő lenne. De ezt a két ember nem látta. Ha nem eregetnek olyan szorgalmasan a füstöt, bizonyosan bóbiskolnának.

Az öregebbik megszólal:

— Ösmered az öreg, sánta Horváthot?

— Ösmerem.

— Az esetjit is tudod?

— Micsoda esetjit?

— Hát hogy kocsis volt: itt a majorban.

— Tudom; azt is tudom, mikor fölmondott, mert megunta a szolgálatot.

— Ki mondta neked, hogy azért mondott fel?

— Ő maga mondta. Még azt is mondta, hogy nem akarták elereszteni, mert nagyon szerették.

sokkal tisztább az acélnál: hogy lelkünk gyémánt legyen, mely a reá eső fénysugarakban, az eszmék fénysugaraitól csillogva villogjon, sziporkázzon, gyönyörködtessen; hogy lelkünk hazaszeretetünktől tovább csiszolható legyen, hogy lelkünk így kimüvelve brilliáns legyen: még a gyémántnál is drágább, becsesebb.

Az iskolák padjaiból kihoztuk az életbe eszméinket. Az ifju tapasztalatlan lény az életbe jutva tapasztalttá lett, midőn a küzdelmek közé került. Itt magánérdek várt reánk, amott közérdek; emitt már kész valóvá lett eredmény, melyet fenntartanunk kell: a mott pedig még a kezdet nehézségeivel küzdő eszme, amely harcosokat, küzdőket kivánt. Beálltunk a küzdők sorába. Minden nap meghozta a maga elérendő célját a közügy, a politika, a magánügy terén. A mult csütörtökön képviselőt választottak. Az izgatott küzdelmek után végre befejezést nyert az is. Most ujra más küzdelmek várnak reánk. Leküzdenünk önmagunkat, ha netán harag lenne sziveinkben, hegy megbocsássunk édes testvéreinknek, édes hazánk kedves polgárainak, a miért az ellentáborban voltak. A megbocsátás, a feledés, a szeretet és az ujabb küzdelmek korának kell most eljönnie. Szeretnünk kell egymást, a még izgatott kedélyeket lecsillapitnunk, a hömpölygő áradatot régi medrébe visszaszoritanunk és e célban meg kell találnia mindenkinek a maga küzdő helyét, a hol a béke olajágával az együttmüködés nemes és szent eszméjét hirdesse. Mi, a „Kemenesalja", törhetlen akarattal óvtuk lapunkat a választás hullámaitól. Igyekeztünk pártállások figyelembe vétele nélkül a választás politikai jelentőségét méltatnunk. Sem az egyik, sem a másik párt jelöltjének nem tömjéneztünk . . . s most a választások után kérjük polgártársainkat: szeressék egymást, feledjék el a küzdelmek hevében netalán elhangzott hevesebb kifakadásokat . . , most már az izgatott hangulatnak el kell mulnia, hogy a viharzó tengeren mérhetlen veszedelmeket kiállt hajónkat, a közügy iránti szeretetet a nyugodttá vált tengeren biztos kézzel, helyreállitott kormánynyal, árbocokkal bevezethessük a kikötőbe, a melynek két nevet is adott Isten: Hazaszeret és egymás iránti szeretet

A békeség angyala jöjjön el sziveinkbe, tartson kezében olajágat; a megbocsátás és a hit nevében pedig szólitson bennünket kitartó munkára, hogy a közügyeink iránti érdeklődést, szeretetet felébreszthesse sziveinkben.

Legyen békeség a földön és az emberekhez jóakarat.

A vám felállításáról.

II.

(b) Városunk nagy érdekéről: a vám felállításáról irtunk lapunk mult számában. A szőnyegre vett kérdés oly fontos, érdekeinket annyira kifejező, hogy érte most, midőn a választási mozgalmak elmultak, ujra felemeljük szavunkat.

Városunk polgárai! Celldömölk emeléséről, szépitéséről van szó. Utainkat, járdáinkat átjáróinkat, tereinket akarjuk rendezni, sáros időkben is járhatókká tenni. Az aszfaltirozás, az átjárók rendbehozatala a cél. Az a kérdés a vitás, kinek van igaza; annak-e, a ki mind e csinositási, célszerüségi okokért a községi pótadók felemelése mellett foglalt állást, avagy annak, aki nem tartja szükségesnek a pótadók behozatalát már csak azért sem, mert más, könnyebb, nem annyira vállterhelő uton: a vám felállításával is megoldhatónak tartja a feladatot: városunk már régóta vajudó szükségleteinek megvalósitását.

A vám felállitása mellett érvül szolgál az, hogy ha a vám felállitására 50 éves engedélyt kapunk, ugy mi valamely vállalkozónál törlesztéses kölcsönt kaphatnánk és a fizetendő részleteket a vám jövedelmeiből fedeznénk. Igaz, hogy maga a vám fenntartása is ujabb költségelőirányzatot követelne, városunk intézőinek gondja megszaporodnék, de hisszük, lelkesedéssel vállalják el az ujabb gondokat is, mert városunk érdekének tesznek akkor szolgálatot, városunk érdekének hoznak áldozatot.

Nem kicsinyeljük mi a felveendő gondokat. Minden ut mellett vámot felállitani, oda embereket szerzüdtetni, azoknak fizetésével törődni; az illetékek beszedését ellenőrizni, éber figyelemmel kisérni: nagy és sulyos feladat és az mind reá nehezedne városunk intézői vállára.

De viszont figyelembe véve, hogy mind e feladatokat készséggel elvállalják régi, kipróbált vezetőink, nem mulaszthatjuk el, hogy — nem konkrét számokkal, de feltevéseinkkel kifejezést ne adjunk abbeli meggyőződésünknek, hogy a felállitandó vámok hoznak majd annyi tiszta jövedelmet, hogy a vámosok dijainak kifizetése után marad nemcsak annyi, hogy a vállalkozóval előre kialkudott részletösszeget kifizethetjük, de marad annyi is, hogy az esetleg bekövetkezett rongálásokat kijavithatjuk. Mert édes polgártársaink, erre is kell gondolnunk. Örökké semmi sem tart. A rongálásnak, a megsemmisülésnek minden ki van téve.

Sokan azt mondhatnák erre: Minek törjük akkor magunkat egy ideig-óráig tartó célszerünek, fontosnak tartott cél után? Meg hogy mi lesz az 50 év letelte után? Honnan

---

— Szerették!? Hát szerették! — szólt az öreg, miközben egy marék csutkaszárt helyezett a tüzre. Az meg füstölgött egy kicsit, azután lobogni kezdett.

Az öreg féloldalt lecsuszott az alája gyürt subáról, oldalt rákönyökölt és ujra megszólalt.

— Én nem ugy tudom.

— Mit?

— Horváth esetjit.

— Hát mondja el ugy, a hogyan maga tudja. Legalább majd elálmosodunk rajta.

Az öreg elkezdte.

— Azt már hallottad, hogy az uraság nem nagyon jó lábon áll a feleségével. Ugy élnek egymással, mint a kutya a macskával. Az asszonyé minden vagyon, az van a dologban. Az ember csak olyan szegény báró, mer van ám szegény báró is. Minden ugy van, a hogy az asszony akarja, de azért az ember is ugy mutatja, mintha ő parancsolna. Igy volt ez akkor is, mikor a sánta Horváth volt a kocsisuk.

Egy ...er a báró azt mondja a kocsisnak:

— János, ma nem megyünk sehova; a lovaknak pihenni kell, be ne fogj, ha az arkangyal parancsolná is.

János nagyon megörült a parancsnak, mert az olyan parancsot, a melyik leint a munkáról, minden jóravaló cselédember szreti, Mindjárt el is gondolta, hogy a szerszámokat mind kipuczolja becsületesen. Alig fogott hozzá a munkához, még a csatokat sem szedte le, hát jön ám az inas és azt mondja:

— János, a méltósá... asszony parancsolja fogjon be mindjárt.

A szegény János majd sóbálvány lett ijedtében. Alig tudta kinyögni, hogy:

— Igenis.

Hanem mikor elment az inas, ugyancsak égett a talpa alatt a föld. Törte a fejét, hogy melyik ujját harapja meg, de bizony csak oda lyukadt ki, hogy mindegy akármelyiket.

A dologban pedig az volt, — a lányomtól tudom, ki az uraságnál szárazdajka és az egész esetet elmesélte — hogy az ur meg az asszony összeves... ... meg nem láttál uraságokat veszekedni. Én se láttam, csak a lányom után tudom, hogyan megy az. A szegény ember, ha megharagszik valamire vagy valakire és nem bir a mérgével, akkor kárhozkodik össze-vissza, mig csak nem szól az asszony. Ha szól, akkor előkap az ember valamit, mi éppen a keze ügyébe esik, aztán jól eltanálja vele a feleségét. Nem mintha az asszony hibázott volna, hanem hogy a mérgét kiöntse. Ha pedig az asszony nem állhatja a játékot, akkor — hátat fordit

Jót nevettek mind a ketten; a fiatalabb meg közbe is szólt:

— Ugy van az, bátyó! Szent igaz!

Az öreg megpiszkálta a nyársal a tüzet, aztán folytatta.

— Az urak másképp csinják. Csak akkor venni észre, hogy valami történt, mikor az asszony elájul vagy görcsöket kap. Mert az olyan finom teremtés mindig elájul ám, meg görcsöket kap, mikor csak akarja. Az uriasszony olyan, mint a rossz ló, minél jobban nógatják, annál inkább nem indit Ez az uraságné meg amugy is rosszfáju asszony. Az a szokása, hogy ha megharagszik az urára

vesz a város uj jövedelmi forrást a meglevő aszfalt, átjárók ujolagi rendbehozására, kiigazitására? Nem jobb volna-e megélégednünk a mostani állapotokkal és nem törnünk magunkat oly teher után, a mit elkerülhetünk?!

— Van némi alapja e kétségeskedésnek, belátjuk azt mi magunk is. De hát, a ki kétségeskedik, miért csináltat magának egy uj ruhát, a mikor tudja biztosan már előre is, hogy szét fog idővel az is szakadni?!

Igy vagyunk mi is az aszfaltozással, átjáróink, járdáink kiépitésével. Egy uj ruhát akarunk reájuk szabni, egy ujat, városunk szépségéhez, előrehaladottságához illőt s mi, a jelen emberei figyelmen kivül hagyjuk a a jövő emberei t, ugy gondolkodunk: mi megtesszük kötelességünket most, tegye meg a jövő embere is kötelességét, ha majd reá kerül a sor.

A vám feláliitása most jelenleg városunk égető szüksége. Az ipartskola ügye sem áll fontosság tekintetében mögötte, sőt jóval előtte áll.

E két szükség elnyerése van most szemeink előtt, ezeket óhajtjuk, reméljük. Városunk ügyeinek intézői tudják ezt és el is követtek azok teljesitéséért minden lehetőt.

Hisszük és reméljük, hogy országgyülési képviselőnk is magáévá fogja tenni óhajainkat, vágyainkat és e tudatban tiszta szivünkből üdvözöljük őt és áldást kivánunk működésére.

A választás.

Ideálisan szép választásunk volt csütörtökön. Semmi kihágás, legcsekélyebb rendzavarás sem történt. Mindkét párt méltóságteljesen viselte magát. A nagyszámu katonai és csendőrségi kirendeltség csupán csak a rend betartására ügyelt. Enyhére vált idő kedvezett az igazán impozáns felvonulásoknak. Csendesen éltető, Kossuth-nótát éneklő emberek nyugodtan várták, hogy mikor hivják őket az urnához, hogy szavazatukat leadhassák. A szavazás reggel kilenc órakor kezdődött és délutáni 3 óráig tartott, a mikor is Maitz Antal, a szabadelvüpárt jelöltje, megválasztatásában reményét vesztve, irásbelileg jelentette be a jelöltségtől való visszalépését dukai Takács Ferenc választási elnök előtt. Ily körülmények között dr. Berzsenyi Jenő egyhangulag lett a celldömölki választókerület képviselőjévé kikiáltva.

Este bankett volt a vasuti vendéglőben a megválasztott képviselő tisztelatére. Jelen voltak dr. Plettnics Ferenc, dukai Takács Ferenc, dr. Porkoláb Mihály, Varga Gyula, dr. Hetthéssy Elek, Tulok Benő, Bőjtös János és a celli választókerület sok-sok kitünősége.

A legelső igazán talpra esett felköszöntőt dr. Pletnits Ferenc mondta, üdvözölve a megválasztott képviselőt és felköszöntőjét lelkes éljenzés között e szavakkal fejezte be:

»Addig éljen, a mig a honnak él.«

Dr. Berzsenyi Jenő megválasztott országgyülési képviselő nyomban felelt ezeket mondva:

»Az éneklőkamból vette ki dr. Plettnits Ferenc a megrabecsült barátom a szót. Én is azt óhajtom: Addig éljek, mig a honnak élek. És csak azt teszem hozzá, hogy: a haza minden előtt. Az első poharam e felkiáltással üritem ki: Éljen a haza!«

Orkánszerü éljenzés követte szavait, melynek lecsillapulta után dukai Takács Ferenc állt fel szólásra. Ércés hangon mondta el felköszöntőjét:

»Régebben is őseink a nagy alkalmakkor fecerunt magnum áldumásum. Mi is ezt tesszük és ez alkalommal a megválasztott képviselőnek szemrehányásokat teszek és őt vádolom. (Mozgás. Halljuk! Halljuk!) Igen, én vádolom a megválasztott képviselőt és pedig a bigámiával. Van neki szép, kedves felesége és mindezek dacára a kiscelli választókerülettel házasodott össze. — Én ennél a házasságnál, mely nem a balkézre lett kötve, de polgári házasság volt — az anyakönyvvezetői tisztséget foglaltam el és azt kivánom, hogy te, igen tisztelt barátom, ne mondhasd el valamikor: Verd meg Isten azt a papot, a ki minket összeadott!«

Berzsenyi Jenőt éltető szavai elvesztek a fékezhetetlenül kitört lelkesedő lármában, alig-alig hallhattuk Bőjtös János nemesmagasi lelkész szavait, a ki később a kissé meggyöngült zajban mondá:

»Hogy e frigyről az egyház áldása se hiányozzék, én, mint Istennek méltatlan, de hivatalos szolgája, megáldom e frigyet.«

Varga Gyula esperes Rádó Dénesre üriti poharát.

Dr. Porkoláb meghajtja lobogóját a választási elnök előtt, mert bár politikailag ellenfelek voltak, de elismeri, hogy pártatlan volt. Élteti a választási elnököket.

Tulok Benő volt orsz. képviselő a nagy nemzeti ideálokért üriti poharát.

Majd dr. Hetthéssy Elek emelkedett szólásra, szószerint ezeket mondván:

---

defogat, azután elmegy. Odavan sötét estig is senki sem tudja, hogy hol.

Hát elég az hozzá, hogy a szegény János nem tudta, hogy mitévő legyen. Csak tipegett topogott. Mégis össze rakta a lószerszámot, azután kivitte a hintóhoz. Ugy tett mintha beakarna fogni. Bement az istállóba, hogy kivezesse a lovakat, de nem merte. Csak ott cirógatta őket, mintha azoktól akarna tanácsot kérni. Egyszer az inas megint jött:

— János mégse fogott be? A méltóságos asszony azt mondta, hogy siessen.

— Sietek, sietek. Hiszen látja! Már a lovakat akarom vezetni!

Kivezette a lovakat az ajtóig, megint visszavezette a jászolhoz. Majd a söprüt vette a kezébe és tett egy két hárintást. Megigazitotta az alját is Már mindent rendbe csinált. Ujra eszébe jutottak a lovak. Nem tudta, mit kezdjen velök. Egyáltalán jobb szerette volna, ha egy szempillantás alatt lóvá vannak. Milyen jó is a lónak! Nem parancsol neki senki, nem felelős semmiért.

Megint csak arra határozta el magát, hogy a lovakat eloldozza a jászoltól. Meg is tette. Kifordította őket és szépen, lassan kiszedegette az üstökükből a szalmaszálakat. Elővette a kefét azzal lesimitotta a szőrüket. De megint amar elvégezte mindenféle dolgát: Miután már nem tudott egyebet csinálni, nagyot fohászkodott:

— Uram segits!

Kivezette a lovakat. Nagy gonddal kezdte őket befogni.

Az ellenkező értelmü parancsokból bizonyos volt benne, hogy a kastélyban civakodás van. Bizony meg is haragudott rájuk. Mit veszekesznek!? A szegényember örülne, ha kastélya volna, nem hogy még veszekédjék. A mint ezen boszankodik, egyszer csak azt látja, hogy az uraság meg a felesége vigan beszélgetve karonfogvást tartanak feléje.

Szép, ragyogós, napsugaras májusi délután volt akkor. Szinte nevetett a nagy mindenség. És olyan boldognak látszott még a legkisebb füszál is. Csak a János volt nagyon, nagyon boldogtalan. Ahogy meglátta az uraságot, mindjárt nagy frisseség szállott bele. Egyik Istrángot levetette, a másikat föltette. Amennyit előre, két annyit hátra.

— Mit akarsz János? — szólitotta meg az uraság.

— Be akarok ... azaz, hogy igen ... ki akarok, a lovakat akarom ... igenis.

— Hát nem parancsoltam, hogy ma nem megyünk sehova? Hogy a lováknak pihenni kell?

— De igenis ... hiszen éppen azért ... parancsolatjára.

Az uraságok nem szóltak többet, hanem tovább mentek.

Az öreg elhallgatott. A tüz körül sötétség támadt. Egy-egy elkésett lángocska suhant ki nagylopva néha a hamu közül. Fönt ragyogtak a csillagok, — békességben fényesen.

Sokáig hallgattak. Végre a fiatalabb törte meg a csendet:

— Hát aztán mi történt?

— Mi történt? Elcsapták!

— Kit?

— Kit? Hát a kocsist! A sánta Horváthot.

— Egyszerü szavakkal fejezem ki örömemet a mai nap eredménye felett. Mint a függetlenségi párt igénytelen tagja (Felkiáltások: Oszlopos tag! Éljen! Éljen!) egy példát mondok. Két gyzda két pompás, nagy, emeletes házat akar épiteni. A kormánypárt nagyobbat, mi meg hittük, hogy mi is jól megépitjük a mienket. Mik kellenek az épitéshez? Jó tervezet és jó mesterembér. Én poharamat a mi pártunk épitőmesterére, dr. Porkoláb Mihályra üritem.

Mondtak még számosan felköszöntőket, éltetve a párt kitünőségeit.

A bankett a lelkes hangulat miatt jól benyult az éjszakába.

HIREK.

Eskütétel. Hannig József, Halassy Viktor kir. albiró helyére áthelyezett uj albiró, 20-án tette le esküjét Laky Kristóf dr. kuriai biró, szombathelyi törvényszéki biró kezébe.

Halálozás. Mint részvéttel értesültünk, Szeghő Ferenc győregyházmegyei áldozópap, nyug. mezőőri később Sopron-páli plébános f. évi január hó 28-án d. u. 3 órakor elhunyt. A megboldogult 1882-ben született, áldozóppappá 1846-ban szenteltetett fel; azóta előbb a mezőeőri plébániát, később a Sopron-páli plébánia vezetését látta el lelkiismeretesen. Hat évvel ezelőtt nyugalomba vonult s hátra volt napjait Celldömölkön töltötte. Temetése f. hó 31-én d. u. 4 órakor lesz a celldömölki róm. kath. sirkertben.

Szerencsés vadász. Mult vasárnap délutánján Dávid Kálmán a sághi határban a fenyősön 3 darab vadludat lőtt. Gratulálunk.

Tárcmulatság. A kisköcski körjegyzőség községeinek közönsége a tuberkolózis ellen védekező vasvármegyei egyesület javára Kisköcskön a körjegyzőség székhelyén 1905. évi január hó 29. napján, vasárnap zártkörü táncmulatságot rendez. Beléptidij személyenként 60 fill., családjegy 5 K. Kezdete este hét órakor. Felülfizetések a jótékonycélra köszönettel fogadtatnak és nyugtáztatnak. Rendező-bizottság: Bisztritsány Aladár elnök, Erdélyi István pénztárnok, Páyer István ellenőr, Sebestyén Ferenc cigányvajda, Kocor Kálmán Böcskey Károly Szatlmayer Béla jegyző, Weltner György ellenőr, Frankó Géza táncrendező, Molnár Imre Pintér József.

A jánosházai izr. nőegylet vasárnap tartotta tisztujitó közgyülését, melyen Stern Pálné urasszoey elnökölt. A jánoshárai izr. nőegylet a Multban is seép eredménnyel teljesitette áldásos működését és a mult évben is 398 koronát osztott ki a szegények között. A mostani tisztujitó közgyülésen ujból Stern Pálnét választották meg. Pénztárnoknő lett Steiner Igaácné; valasztmányi tagok: dr. Götzl Gyuláné, Zollner Izidorné, Reisinger Adolfné, Schlesinger Rudolfné, Engl Simonné, Spitzer Samuné, özv, Stern Adolfné, Altstädter Józsefné, Weiss Henrikné és Kohn Ignátzné.

Kimutatása a képviselő választásnál szereplő katonák számára gyüjtött jószivü adományoknak. Szabadelvü párt 100 K, dr. Pletnits Ferenc gyüjtése 20 K, Benyó Ferenc gyüjtése 10 K, Guary Leo 5 K, Porkoláb Mihály, Szikhár 4—4 K, W. L., Pálinkás Géza 3—3 K, Nagy Katinka gyüjtése 2 K 60 fill., Aranyos Lászlóné, Radó Dénes, dr. Hetthéssyné, dr. Ostffy Lajos, Remete Dénes, id. Vidos József, Nagy Dénes, Gayer Gy.-né, Gayer Mariska, Porkolábné, Kemenesaljai Takarékpénztár, dr. Balassa Jenő, Bisitzky. dr. Géfin, Klein Testvérek, Várlaky Béla 2—2 K, Reindl Irénke 1 K 50 fill., özv. Deim Sándorné 1 K 20 fill., Jagicza Lajos, Sz. M., Loránth Gyula, Gulyás Elek, Jakabné, Hofhauser, Csuha Lajosné, Németh Márkus, Röh Pál, Dinkgreve Nándor, Weisz Kálmán, Gombás, Höhn Vilmosné, özv. Brunnerné, F., Pramenics F., Berzsenyi, Gayer Gyula, Schleiffer Kálmán, Schr, Höhn Vilmos, Kálmán Mórné, Wittmann Adolf, Németh Márkus, Benyó Ferenc 1—1 K, Vince Paulin, Benkő Ferenc. Tory Gyötgy, Sarlay József, Landher József, Nagy Gyula, N. N., Dobos, ifj. Reich Imréné, Kelemen Ferenc, Károlyi Istzán 60—60 fillér. Schweiger, Wittmann, Lichtenstein, G. S., Deutschbauer Ignác, Rdich Ihtván, Singer Ferenc, Günsberger S., Käufmann, N. N., N. N., Cseke Gyula 50—50 fillér. Takáts György, Vas Jádos, Bálint István, Patyi Jónás, Reif Zsigmond, Jánoska és Mici, ifj. Tory Gyuri, Weisz Ignácz, Tischler Károly, Dikarein Jakab 40—40 fill., Táncos Gizella 30 fill., Takács Antal, Fülöp Gyula, N. O., Kohn Sándor, Ungár Jakag, Szeiler Emilia, özv. Sánta Józsefné, Hujber György 20—20 fillér. Összesen 235 K. Ezen összegből fedeztettek a kátgnák számára a válaaztás megejtése után kiszolgáltatott ételek és italok költségei, melynek összege Mészáros János tételes számlája, illetve nyugtája szerint 154 K 70 fill. A begyült összegből ezt levonva, maradvány: 80 K 30 fill. Fent nevezett jószivü adakozókat értesitem, hogy ezen maradványból adományuk 34 százalékát nálam átvehetik. Amennyiben pedig ezt átvenni nem óhajtják, az felerészben a T. E. V. V. E., felereszben pedig a vakokat gyámolitó egyesület javára fog fordittatni A jószivü adakozóknak szives adományaikért ugy a magam, valamint a katonaság nevében, köszönetet mondok. Guary Leo szolaábiró.

Hangverseny. A csöngei dalkör 1905. évi február 4-én a Korona vendéglőben, hangversennyel egybekötött táncmulatságot rendez. — Müsor: 1. Jaj de busan harangoznak. Karének. — 2. Az orr. Tréfás magánbeszéd. Előadja ***. — 3. Szomszédunkban. Karének. — 4. Katonaélet. Irta Petőfi Sándor. Süavalja Németh József. — 5. Azért fényes ... Karének. — Kezdete 7 órakor. Belépődij személyenként 1 korona, családjegy 2 korona. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak. A tiszta jövedelmet a dalkör könyvtárának gyarapitására fordítják.

Halálozás. Szabó Mihály helybeli szabó felesége hétfőn meghalt. Szerdán délután volt a temetése. A megboldogultat nagyszámu rokonság gyászolja. A bánatukban vigasztalást, a fájdalmukbkn enyhülést kivánunk a megszmorodott szivü cssládtagoknak.

Öngyilkosság. Böröc Pál sághi napszámos f. hó 20-án este 7—8 óra közötti időben felakassztotta magát saját lakásán. Mire észrevették, már halott volt.

Revolver. Egy régi rozsdás 6 lövetü revolverről van szó, a melyet gazdája Fülöp Mihály kocsi lakos a szolgabiróságnál nem jelentett be. A revolvert elvették tőle és a régiségtárnak fogják felajánlani.

Tüz. Sémjénben f. hó 22-én Molnár Ferenc háza hátulján lévő kocsiszinből füst tódult ki. Molnár Ferenc odarohant és Németh István, István nevü kis fiát találta ott, a ki a szalmát gyujtotta meg. A tüzet elnyomni nem lehetett, meggyulladt a ház, majd a szél által vitt sziporkáktól a szomszéd Erdélyi József háza, és mindkettő teljesen leégett. A kár részben megtérül, mert a házak be voltak biztositva.

Mükedvelői előadás. A celldömölk kath. legényegylet f. hó 21-én tartotta meg táncmulatsággal egybekötött mükedvelői előadását. Szinre került Erdősy Károly: »Az igazság felé« cimü 3 felvonásos társadalmi szinjátéka. Maga a darab nagyon is markans jellemzéssel, néhol Istentagadással igyekszik a munkásnép jogát követelni és a sztrájkot megengedhetőnek tartatni még ott is, a hol a munkaadó szépen, atyailag, méltányosan bánik a munkásokkal: a hol tisztességes bért adnak a munkásnak. A darab maga egy tulhajtott idea megvédését célozza. Érezték szerepeik igazságtalan voltát a szereplők maguk is. Játékukban mindezek dacára is igyekeztek életet önteni. Sikerült is ez nekik. Csak végig kellett nézni a hallgatóságon, láthattuk ott a feszült érdeklődést, a mit még fokozott a bájos nőszereplő: Wendler Etelka discret játéka. A férfi szereplők közül Biró József István szerepében valósággal alakitott. Kovács József sikerülten játszott, valamint Edelényi Sándor is. Tanhofer István egy korcsmáros tipust mutatott be, lekötve teljesen érdeklődésünket. Németh József, Havasi Kálmán és Horváth Mihály jók voltak. Paál József pedig a szelid, munkásait szerető munkaadó szerepében, mondhatnám a mükedvelőknél ritka tapintattal juttatta érvényre, hogy Isten nem hagyja el soká a benne bizókat, hogy: Jézusban találkozunk. A kedves mükedvelők egy kellemes estét szereztek a megjelenteknek, taps bőven ki is jutott nekik fáradozásaikért. A megjelentek névsorából a következőket sikerült feljegyeznünk: *Leányok*: Benkő Aranka, Edelényi Jolán (Pápa), Károlyi Irma, Károlyi Paula (Sümeg), Lőrinc Katalin, Németh Mariska, Szánthó Irma, Vartha Ilonka stb., stb. *Asszonyok*: Barabás Ernőné, Benkő Károlyné, Károlyi Istvánné, Klaffl Gyuláné, Módos Józsefné, Molnár Jánosné, Lőrinc Györgyné, Németh Sándorné stb., stb. *Felülfizetni* szivesek voltak: Wallis Ilona grófnő, Raffel Mihály, Akots és Szabó, Berzsenyi Jenő dr. 10—10 K Wagner Lőrinc 8 K, Miklós Lajos, Király János dr. 6—6 K, Szedmák Lajos, özv. Gayer Gyuláné, özv. Nunkovits Gyuláné, Grátzer Pius, Takács György 5—5 K, Guary Leo, Altstädter József 4—4 K, Pálinkás Géza, özv. Deim Sándorné, Málnási Antal, Széphegyi János, Baranyai János 3—3 K, Gaál Gergely Szita György, Benkő Károly, Módos József, Neumann József, Gaál József, Bévárdy Gyula, Balogh Mihály, Jagica Lajos 2—2 K, Barabás Ernő, Lenc József, Fülöp Aladár, Károlyi József, Patyi Jónás, Benkő Ferenc, Mizeri Sándor, Horler János, Berzsenyi István, Edelényi Gyula, Gerse János, Németh József, Simon Sándor (Körmend) 1—1 K, Vass Ferenc 40 fillér. Ezen kegyes adományokért és felülfizetésekért ez uton is köszönetet mond az elnökség.

Haláleset. Klein Márton tekintélyes és közkedvelt marhakereskedő, mint sajnálattal értesülünk, városunkban szerdán elhalt. Holttestét gyászoló hozzátartozói Sümeghmihályfára szállitották.

Záróra megszegése. Benkő Ferenc korcsmáros korcsmáját a zárórakor bezárta, vendégeinek azonban megengedte, hogy a bezárt helyiségben tovább is mulathassanak. Jószivüsége sem mentheti fel a büntetés alól.

Gyujtogatás. F. hó 11-én d. e. 11 órakor Nedecky Andorné szül. Kopácsi Malvin tulajdonát képező sertésól kigyuladt Ostfiasszonyfán. A tüz átcsapott egy cselédházra. Az is leégett. A ház 600 koronára be volt biztositva. A tüzet gyujtogatás okozta. Kovács Ferenc béres 5 éves fiát látták is a kigyulladás pillanatában az ól mellett állni kezében égő gyufával. Ennek a vásott gyereknek — a mint halljuk — ez már a második gyujtogatása. A mult hetekben Tinta Ferenc kocsis oltotta el a tüzet, a mikor a pajtát akarta felgyujtani.

Régi harag. Ungár Fülöp kocsi korcsmárosnál más és más sarokban mulatgatott két régi haragos: Nagy János és idősb Fülöp Mihály. Ki akarták kibicelni egymást, de hasztalan. Maradt és ivott rendületlenül mindkettő. A záróra bekövetkeztével végre is Ungár uram távozásra szólitotta fel őket. Nagy János egy fájó pillantást vetett erre reá, aztán békésen megfogadta a szót. Nem igy Fülöp uram. A hazaküldésben Nagy János régi haragosa kezét látta, deniqve alig ért ki Nagy János az utcára, Fülöp neki támadt és az ott jelenlevő öccsét is segitségére hivta. Az aztán a hivó szó után kötélnek is állt. Mint egy uj Athell, avagy Bánk-bán gyilkolni akart. S zsebkésével Nagy János homlokába szurt, mire az összeesett. A megrémült támadók a tett szinhelyéről sietve elmenekültek.

Fiu az apja ellen. Az Illés féle téglagyárban dolgoznak Kereszturi Sándor és fia István. Az apa végtelen rabbiatus, goromba ember, kinek dühöngésétől sokszor a saját fia mentette meg saját feleségét is. A multkoriban Gajdo János szentimre-pusztai cseléd volt nálok vendégségben. Borozgatás közben, mikor már jól felöntöttek a garatra, az apa régi szokása szerint szidta, piszkolta fiát, majd azt meg is támadta, mire a fiu megfeledkezve apja iránti köteles tiszteletéről egy fejszével támadt apjára és azt fején és mellén sulyosan megsebesitette. Szomoru hir ez, nagyon szomoru.

A korcsmárosok réme a záróra elkövetkezése. Sok bátor kocsmáros azon tulteszi magát a rendeleten, és nem tartja be a zárórát. Hoffman Henrik magyargencsi korcsmáros is igy cselekedett, ugy szintén Ungár Fülöp korcsmáros. A tetten érés következményei majd bizonyára tekintetet szereznek a záróra betartására vonatkozó rendeletnek.

Pincér-szerelem. Csizmadia Lidi csavargónő uj kedvesével, egy idevaló pincérrel mulatott. Danolásuk, vig kedvük azonban csakhamar gyászosra fordult. A nőt a kóterba kisérték. A pincér most égre-földre esküdözik, hogy ő nem is látta sohase Csizmazia Lidiát. Lám, lám, ilyen a pincér-szerelem. Elhagyja a kedvest, mikor az a bajba kerül.

Borbélyok. A főváros területén szigoruan hajtják végre a borbélyeszközök tisztán tartására vonatkozó rendeletet, hogy elejét vehessék a fertőző bőrbetegségek tovább terjedésének. Üdvös volna, ha a vidéken is megkövetelnék azt, hogy a borotvákat gyenge sublimat oldattal mindennap legalább 3-szor lemossák, a fésüket pedig langyos szóda oldattal. A hajzat veszedelmes betegsége az ugynevezett koszosodás. Oly sokan megkapták már azt, mert tisztátalan fésükkel motoszkálták fejükön. A különböző bőrbetegségeket pedig a borotva terjeszti. A borbély eszközök tisztán tartása tehát fontos dolog, miért is felhivjuk borbélyainkat, hogy hygienia követegyenek eleget példásan, szigoruan, továbbra is.

A csavargókról. Mult számunkban a cigányokról, most meg a csavargókról irunk siralmas Jeremiádákat. Ezek a csavargók, a kik között nagyon sok az erős munkabiró ember, tisztességes munka helyett csavarognak egyik határról a másikra. Szabad helyen nem is tanácsos találkozni velök fegyvertelenül, mert még az ember élete sincs biztonságban ellenök. Szemeikből a vadság, rablás, a gyilkolni is tudás sugárzik ki. A hatóság összefogdostatja őket, mint azt a két életerős, fiatal csavargót, névszerint: Sclesinger Jakabot és Feigalstok Lajost, kiket Jánosházán a Stern Ignác féle lebujkocsmában csiptek el. — Napirenden levő dolog, hogy nyitott üzlethelyiségbe naponként legalább 2—3 csavargó jön. Munkanélküli iparosoknak vallják magukat, a kik haza utaznak, másszóval csavarognak. És most képzelje el az ember a találkozást az ilyen csavargóval egy nyilt uton, ha kevéset koldul össze! Az ilyen csavargó kész mindenre. Gyilkolni, rabolni, gyujtogatni. Eldobja az üszköt ott, a hol elutasitották őket és meglépnek. Egyszer csak füstölög a szalma, lánggal kezd égni és a tettest hiába kutatjuk, az ismeretlen. Minden polgárunkat kérjük, ha csavargó jön hozzá, ne sajnálja a fáradságot, izenjen el a csendőrökért, hadd fogják el őket, hogy azokkal is kevesebb legyen a csavargók száma.

Verekedés és gyujtogatás. Sághon a kocsmában több társával mulatott Farkas Károly sághi lakos. A mulatáág vége politikai összeszólalkozás lett, Farkas Károly homloka legelőbb is egy hozzá dobott ivópohárral jött összeütközésbe. Végül pedig, hogy a verekedés fényes illuminációval fejeztessék be, ismeretlen tettesek felgyujtották Farkas Károly pajtáját. Le is égett az teljesen, valamint egy mellette levő szénakazal is.

Consum pincérek részvénytársasága. A pincérek évek során át ki voltak téve a legnagyobb kizsákmányolásnak azoknál a szereknél, melyeknek beszerzése a kávéházak és vendéglők vendégeinek kiszolgálásánál reájuk tartozik. A sok kizsákmányolás végre is felkeltette a pincérekben az összetartozás érzését és eggyé forrva megalakitották egy pénzintézet támogatásával egyelőre 50,000 K. alaptőkével a maguk részvénytársaságát. Igy jött létre a Consum pincérek részvénytársasága. A részvénytársaság megkezte üzemét elsősorban a szivarszipkák nagybani gyártásával. E téren már oly nagy drágaság volt, hogy a pincér 100 közönséges szipkáért 1 K. 50 fillért fizetett, ma igen szép kivitelü szipkát száz egy koronáért kap bárki a Consum pincérek r. t.-tól. Hogy lehet ez? Ugy, hogy eddig az élelmes külföld összevásárolta az országban az összes tollakat, azokat kivitték, szipkákat csináltak belőle és ugy hozták vissza az országba. Most pedig a Consum pincérek részvénytársasága mindenütt összeveszi a tollakat, nincs az a kicsiny, nincs az a nagy mennyiség, a mit meg nem venne s a saját gyárában maga csinálja a szivarszipkákat. Érdekes megtekinteni a társaság telepét. A központi iroda Teréz körut 4 sz. alatt van, a raktártelep Kertész utca 46, a gyár Kertész utca 48 szám alatt létezik. 70—100 munkás dolgozik itt átlag, egy része vágja a tollat, a másik része mossa, a harmadik száritja, a negyedik égeti, az ötödik csoport a papirmunkákat végzi, a hatodik dobozokat gyárt, a hetedik a másnemü munkákat végzi és igy tovább. A pincérek tehát itt számos családnak adnak állandó kenyeret és izmositják a hazai ipart. A fővárosi rendeléseket a pincérek részvénytársasága saját lovaival és kocsiján röpiti széjjel, mig a vidéki megrendeléseknek még az nap posta utján tesz eleget. A Consum pincérek részvénytársaságánál egyelőre a következő tárgyak kaphatók: szivarszipkák (egyes alkalmakra névvel képpel, vagy rajzzal ellátott különböző szivarszipkák) billiárd és irókréták, dákóbőrök, szivacsok, fogvájók, gyufa, szivar, dohány és pénztárcák, bőrövtáskák, irótáblák, pincéringek, és pincérnyakkendők, levélpapirok, mindennemü ostyák, és sütemények stb. Minden tisztességes vendéglős, kávés, kaszinógazda, vagy clubgondnoknak erkölcsi kötelességének kell tartani ugy a hazai ipart, mint a nehéz sorsukkal bátran küzdő pincérek, tehát a kisemberek érdekében, hogy minden ily irányu szükségletét a Consum pincérek részvénytársaságánál szerezze be, hol a legolcsóbb árért, a legjobbat kapja. Kérje mindenki a társaság most megjelent diszes képes nagy árjegyzékét, melyet minden érdeklődőnek ingyen küld meg a Consum pincérek részvénytársasága (Budapest, VIII. Kertész utca 46. Vidéki képviselők itt elfogadtatnak.

CSARNOK

A mai társadalom typusai.

Leirja: *Ali.*

I.

A modern Don Juan.

Ne értsük e cim alatt az ugynevezett aszfaltbetyárt, a nagyvárosok eme typusát, de azt a sima nyelvü ábrándos szemü, látszólag kifogástalan gentlemánt, ki nagyon is gyakori jelenség nálunk kisvárosiaknál.

Az aszfaltbetyár kiáll az utcasarokra, nyiltan teszi meg ajánlatát, nem rejtőzik a a tisztesség és becsület álarca alá. Nem veszedelmes, félelmes jelenség tehát, mert egyetlen visszautasitó szóra, sőt tekintetre is elpárolog.

Nem igy a modern Don Juan. Ez nem áll az utca sarokra, hanem tisztességtelen, sőt gyalázatos szándékait a becsület, a tisztesség álarca alá rejti. Megjelenik ez bálokon, majd

a szalonokban s kiszemelve áldozatát: naiv, könnyen hivő ártatlan lánykát, felcsap komoly udvarlónak. Ha szinlelt rajongásával, keserves sóhajaival célt nem ér, akkor öngyilkossági komédiákat produkál. — A kis leány ekkor tőrbe esik s ártatlan lelkének minden kincsével megajándékozza az ifjú s leányálmainak minden ábrándját hozzá fűzi.

A modern Don Juan nem áll itt meg. Annak rendje és módja szerint elgyürüzi a leányt s mikor a jegyesélet minden mézét, minden boldogságat kiélvezte, valami lehetetlen okot, képtelen akadályt talál fel és annak ürügye alatt tovább áll.

Hogy a kinok, a fájdalmak özönével árasztja el a leányszivet, hogy egy-család nyugalmát, boldogságát dulja fel: az mind csak kaland, reklám előtte.

Nagyságos és nem nagyságos mamák! Melyik a nagyobb gazember? Az az aszfaltbetyár-e, ki nyiltan bevallja: gazember vagyok, ne higyjetek nekem; avagy az a másik, ez a szalon gavallérja, ki gonoszságát, aljas szándékát előre megfontolva követi el tettét?

Ifju leány! Szivetek minden érzése virág! Virágos kertjeiteket őrizzétek féltő gonddal és ha jön egy csábszavu Don Juan, a ki oly szelidnek tudja magát, mint a bárány, ne higyjetek neki, üzzétek el magatoktól, mert kertetek virágaiba, bizon-bizon mondom néktek, legtöbb kár van a bárány tud tenni, mikor összégázolja azokat.

KÖZGAZDASÁG.

Szarvasmarha-tenyésztésünkről.

Nem mulaszthatom el, hogy e lap f. é. 2. számában a szarvasmarhatenyésztésről irt tudósításhoz hozzá szóljak és pedig annál inkább, minthogy szó van arról van szó, hogy a kisgazda ne tenyészszen tarka marhát, hanem maradjon meg a magyar marhánál. Helytelennek tartom részemről ezen kijelentést és pedig elő zör azért, mert hisz éppen e vidék, Vas- és Veszprémvármegye a tarka marha tenyésztésben oly tekintélyt szerzett, hogy halálos vétek volna azt csak azért is holmi kapkodásokkal lerontani. Hisz messze földről jönnek hozzánk teheneket venni tehenészetek részére és ezen tehenek nem a nagy gazdaságokból kerülnek ki, hanem csakis a kisgazdáktól lesznek a falvakban összevásárolva. Azért is ne adjuk a kisgazdáknak azt a tanácsot, hogy menjenek át a magyar marha tenyésztésére, minthogy ez csak kárral járna, hanem inkább buzditsuk őket a jó tarkamarha tenyésztésére és adjuk meg nekik az okszerü tanácsot, hogy mikent érhetnek el jó eredményeket a tarka marha tenyésztésével és ne kecsegtessük őket azzal, hogy a magyar marha sanyaru viszonyok közt is ad hasznot, mert akár magyar, akár nyugoti az a marha, a mit tenyésztünk, rossz takarmányon hasznot sehogyan sem hoz. Azért pedig, hogy az állatjainkat ugy tartsuk, hogy éppen csak megéljenek, ez nézetem szerint nagyon helytelen gondolkodás. Igaz, hogy a magyar marha jobban megél a rossz takarmányon mint a nyugati, de hogy a mellett még hasznot is hozzon, ezt tagadom. Mindenesetre a fősuly ugy a tejelő, mint a hizó marhánál az, hogy az finom szőrözettel, vékony bőrrel, szelid tekintettel és vékony, fehér szarvval birjon. A mi pedig a borjunevelést illeti, azt már el kell kezdeni akkor, a mikor a borju még az anyjában van és pedig azért, mert a borjunak az utolsó időszakban van szüksége a legtöbb táplálékra azért is tartsuk jól a vemhes teheneinket az utolsó hónapokban és ne csak akkor, a mikor az már leellett, mert ezáltal már az általunk fölnevelendő borjut hibáztatjuk. Nagyon természetes, hogy a borjunak legjobb tapláléka az anyatej és igy a fiatal állatok fölnevelése a tenyésztő legfontosabb föladatát képezi: ettől függ minden eddigi törekvéseinek sikere és csakis akkor lesz eljárásából kellő haszna, ha ezt jól teljesiti. A fiatal állatok fölnevelése azon tételek egyike, melynek ha apróbb részleteibe bele bocsátkoznánk, egy egész müre elég anyagot szolgáltatna, de engem csak az általános szempontok ismertetése vezet azért, is a részletekre ki nem terjeszkedve, csupán csak a felszerelés általános elveivel foglalkozom röviden és megjegyzem, hogy a fiatal állatoknak a fölszerelése három korszakban történik. Az első, midőn a megelőtt állat tisztán az anyjától nyéri a fejlődésre szükséges táplálékot, a második, mikor az anya által addig nyujtott takarmányról.

Semmi esetre sem helyes ugy a választandó, mint az elválasztott borjut nyers takarmánnyal táplálni, vagy pedig elválasztás után legelőre hajtani, hanem csakis száraz takarmánnyal tápláljuk azt. A legelőre bocsátása a növendék állatoknak csak akkor kezdhető meg, ha az elválasztott növendék állat már *legalább* is annyi ideig volt száraz takarmányon, a mennyi ideig tartott annak tejjel való táplálása, ha azonban a legelőre való kihajtás elkerülhető, ugy egyéves korig a növendék állatainknak naponta csak egy liter zabot adunk, de ezt ne sajnáljuk tőlük, mert ezt sokszorosan visszafizetik nekünk.

Minthogy azonban a növendék állatainknak szükségük van mozgásra, ugy hát azokat naponta hagyjuk kifutni a korlátba vagy az udvarra, vagy egy rövid időre. Mig naponta fokozva azt, végre egész napon át künn hagyjuk azokat a levegőn.

Azt hiszem, elég kimeritően irtam a szarvasmarha-tenyésztésről és ha bárki ilyen módon neveli állatjait, biztosithatom róla, hogy a nyugoti fajta marha több hasznot fog neki hozni, mint az ugyanigy nevelt magyar fajta marha. Mert tekintve azt, hogy ha a magyar fajta és a nyugoti fajta marha már a hizlalóba megy, akkor is kitünik, hogy a nyugoti marha több hasznot hoz, mert mig a hizott magyar marhának kilójáért kap a gazda legjobb esetben 60—62 fillért, ugy a nyugoti faju hizott marháért kap 84—86 fillért.

Igaz, hogy az ilyen neveléshez több takarmány szükségeltetik, de ne sajnálja senki a földjét elvetni takarmánnyal, mert az a következő évben ugy a marhanevelés következtében, valamint a terméstöbblettel nagyon fogja pótolni azt az állitólagos veszteséget, a mit ezáltal elveszettnek hitt a gazda.

Höhn Vilmos.

VÁSÁRI ZSEBNAPTÁR. 1905.

Husipari és állatforgalmi évkönyv az egyes napokra eső vásárok pontos jegyzékével

ingyen és bérmentve

megy minden mészáros, hentes, állatkereskedő, nyersbőrkereskedő, zsiradék- és csontkereskedő, cimére, a ki legalább félévre előfizet a

MÉSZÁROSOK ÉS HENTESEK LAPJÁRA.

Előfizetés félévre 6 kor. — Kiadóhivatal: Budapest, VII., Erzsébet-körut 2.

659/1904. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirott biróság végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a nagykanizsai kir. járásbiróság 1901. évi Sp. I. 905/3. számu végzése következtében dr. Rotschild Samu ügyvéd által képviselt Franz Josef és fiai nagykanizsai bej. kereskedő cég felperes javára **Hoffmann Samu kereskedő celldömölki lakos ellen** hátr. 200 kor. s járulékai erejéig 1904. évi december hó 19-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 2039 kor. 17 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: különféle edények, üvegáruk, vegyes bolti árucikkek, szobabeli butorok s egyéb tárgyak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a celldömölki kir. járásbiróság 1904. évi V. 432/2 számu végzése folytán 200 kor. tőkekövetelés, ennek 1904. évi október hó 12-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 77 kor. 98 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Celldömölk községben alperes lakásán és üzlethelyiségében leendő eszközlésére **1905 évi február hó 6-ik s következő napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalaltatták s azokra kielégitési jogot nyertek nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Celldömölkön, 1905. évi jan. hó 20. napján.

Záborszky Sándor,
kir. birósági végrehajtó.

Majolika-cserépkályhagyárba
KÉT JÓ FIÚ
tanulónak azonnal felvétetik.

Egészen ingyen
zománcozott edényt
nem kapnak sehol, de **6** főzőlábost és **6** főzőtázekot különféle nagyságban **12 darabot 1** frt **75** kr.-ért én szállithatok. **Ingyen** csomagolás utánvétel mellett.
A többi tárgyak feltünő olcsó árban.
Árjegyzéket ingyen küldök. KOHN, gyári raktáros, Budapest, VI., Csengery-utca 51.

Jorgó János
órás, gyári raktár: Wien III/4., Rennweg Nr. 75/B.

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztrált árjegyzékemet ingyen és bérmentve megkaphassa, bevásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigoruan tisztességes, teljesen kizárva.

Órajavitási mühely. Mindennemü zseb-óra-a uj rugo 40 kr. Minden vásárolt vagy javitott órára kezességet vállalok.

Kivonat a nagy árjegyzékből:

7787 sz. legolcsóbb, legjobb strapác óra nikkeltokban 36 órát jár	frt 2.30
8039 sz. valódi ezüst páncél-lánc	„ 1.—
7648 sz. ezüst remontoir, dupla fedelü	„ 5.—
7889 sz. inga-óra ütőművel, 2 sulylyal	„ 11.50
7929 sz. jó ébresztő-óra	„ 1.20

Kérem nevemre és házszámomra 76/B. pontosan figyelni!

Ne vegyen
senki hangszert,

mig **Reményi Mihály** mühangszerész, csász. és kir. szabadalom-tulajdonos, a Magyar Kir. Zeneakadémia szállitója 315 ábrával ellátott legujabb árjegyzékét át nem olvasta, mely bérmentve és ingyen küldetik

Budapestről, Király-utca 44 II.

A párisi kiállitáson aranyéremmel kitüntetve.

Alapittatott 1886.

Kitünően belőtt vadászfegyverek
biztos önvédelmi **revolverek,** szabályozott és jól hordó **szoba- és kerti fegyverek** (Flaubert) jól és olcsón szállit

FÖLDESI L. puskaműves Budapest IV. Muzeumkörut 3. Régi fegyverek ujakkal kicseréltetnek. Javitás olcsón. Árjegyzék ingyen.

Consum pincérek részvénytársasága
BUDAPEST, VII. Kertész-utca 46.

Saját gyártmányu **papirszipkák, consumgyufa** (legkitünőbb magyar gyártmány,)

kávéházi és vendéglői cikkek,

fogvágó, biliárd- és iró kréta, dákóbőr, bőrdiszmütárgyak, fagylalt és tea sütemények, pincéringek és pincérnyakkendők, consum levélpapirok, mindezt a legkitünőbb minőségben legjutányosabb árban szállit vendéglőknek, kávéházaknak és magánfeleknek a

Consum pinérek részvénytársasága
BUDAPEST, VII. Kertész-utca 46.

Képes nagy árjegyzék kivánatra ingyen.
Vidékre képviselők kerestetnek.

Vendéglősök, kávéházak, szabók és kasznárok

figyelmébe!

Pincérek, bizsdék, kereskedők és magánfelek

Borotva fölöslegesen! Rasol! Kés nélkül borotvál! Igénytelen! Kellemes! Olcsó!

A ki pénzt akar megtakaritani!
A ki időt akar megtakaritani!
A ki kellemetlenségeket nem akarja magát kitenni,

az RASOL-lal borotválkozik!

Egy kis gyram ára (elegendő 50-szori borotválásra) helyben 2.40 K, vidékre 3 K és ugyanis bekülldése mellett. Franco utánvét 1.20 illetőnyel díjjalás.

Kapható kizárólag:
„Rasol" Vegyipar Vállalat
BUDAPEST, VI. Váczi-körut 55.

Raktár: **Török József** gépszerkesztő Király-utca 12

Könyvek, lapok, hivatalos nyomtatványok, számlák, falragaszok, üzleti levélpapirok, borítékok, névjegyek, lakodalmi és báli meghivók divatos kiállitásban, a legolcsóbb áron

KÖNYVNYOMDA
KÖNYVKERESKEDÉS
Közigazg. nyomtatványraktár
Hirlapelőfizetési iroda
Könyv- és lapkiadóhivatal
Iskolai és irodaszer-raktár

Takarékpénztári zárszámadások, üzleti fő és segédkönyvek, gyászjelentések, folyóiratok, szövetkezeti nyomtatványok, eljegyzési tudósitások pontosan és jutányos áron

Dinkgreve Nándor Celldömölk

Bélyegzők hivatalok vagy magánosok részére rézből és ruggyantából megrendelésre jutányos áron készittetnek.

Bélyegzőkhöz állandó festékpárnák és festékek.

Papirkülönlegességek, ügyvédi és kereskedelmi főkönyvek, naplók, segédkönyvek minden alakban és kivitelben.

Iskolai és irodaszerek.

Divatos névjegyek.

Legujabb levélpapirok diszes karton-dobozokban.

Előfizetések az ország vagy a külföld bármely napi, heti szépirodalmi s szaklapjára portómentesen elfogadtatnak.

Hivatalos alaku fehér és szines irodai papirok.

A hetenként megjelenő **KEMENESALJA** vegyes tartalmu lap kiadóhivatala.

Előfizetési ára egy esztendőre 8, fél évre 4, három hóra 2 kor.

Nyomatott Dinkgreve Nándor könyvnyomdájában Celldömölk